Влада – Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 132 (1132) ♦ Середа, 19 липня 1995 року ♦ Ціна договірна

Борги заважають дружити. Коли про них... забувають

Договір про дружбу, добросусідство і співробітництво підписали сьогодні президенти України Леонід Кучма і Республіки Білорусь Олександр Лукашенко. Було підписано також міжурядові угоди про трудову діяльність і соціальний захист громадян України і Республіки Білорусь, які працюють за межами своїх держав, про умови і порядок обміну жилими приміщеннями, про повітряне сполучення, а також договір між міністерствами охорони здоров'я про співробітництво в галузі медицини і охорони здоров'я на 1995–1996 рр.

Характеризуючи україно-білоруські відносини, Л.Кучма відзначив, що труднощі є: це — борги та інші питання. Але ми розуміємо одне одного і розуміємо необхідність процесу інтеграції. Варто також розв'язати питання нормальних відносин у прикордонні.

Торкнувшись питання про вступ України до Митного союзу, він сказав, що йому повинен передувати договір про вільну торгівлю. Якщо Росія ще й досі не може відмовитися від постачання в інші держави більш як 200 видів товарів, то про яке рівноправ'я може йти мова, підкреслив він. Ми повинні бути на ринку рівними партнерами.

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

На "НОРДі" своєю продукцією пишаються

Продукція донецького акціонерного товариства «НОРД» добре відома не лише в Україні, а і в Західній Європі, на Близькому Сході. Взявши курс на широке співробітництво з іноземними фірмами, тут чітко дотримуються дуже важливого принципу: кінцева продукція виходить з «НОРДу».

Тож до випуску донецьких холодильників причетні відомі фірми «Siemens», «Sanid», «BASF», «Pulverlac» та інші. Кооперація кооперацією, але світ знає марку донецьких холодильників.

Останнім часом на «НОРДі», попри всі труднощі, впровадили у виробництво декілька нових модифікацій холодильника. Всього виготовляють їх 12 найменувань, 500 тис.штук на рік. З 1 липня підприємство розпочало серійний випуск газових плит світового рівня.

Отож, нині «НОРД» твердо займає свою нішу як на вітчизняному, так і світовому ринках, має свого надійного покупця.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Кленовий лист чимось схожий на тризуб

«Там є наші люди», — сказав Голова Верховної Ради Олександр Мороз Надзвичайному і Повноважному Послові Канади в Україні Франсуа Антуану Матісу, коли той попросив поділитися враженнями від перебування Олександра Мороза в Канаді. Як відомо, нещодавно Голова ВР України брав участь у засіданні ОБСЄ, яке цього разу відбувалося в Оттаві. Скориставшись із можливості, О. Мороз зустрівся з парламентаріями Канади, з українською діаспорою в Торонто (що, за висловом Голови ВР, справило на нього велике враження), відвідав місцеві ферми.

Зустріч Голови ВР Олександра Мороза з послом Канади Франсуа Антуаном Матісом була протокольна. Що говорили за зачиненими дверима, журналістові дізнатися не вдалося.

Шахтарі видобувають... хліб

Луганські обласні власті прийняли рішення не брати гроші з тих регіонів України, які заборгували за вугілля. 7 хлібних областей винні Луганщині за вугілля 3,8 трильйона карбованців. А що вони саме хлібні, то нехай і розплачуються хлібом, адже Луганській області цього року через неврожай доведеться закупити близько 200,5 тисячі тонн продовольчої пшениці.

До хлібних областей з Луганська направлено відповідних гінців для узгодження дій щодо такого незвичайного бартеру.

ОБЕРЕЖНО: ГРИБИ

«Значно ускладнилася ситуація з отруєннями неїстівними грибами у Дніпропетровській, Запорізькій та Луганській областях», — повідомляє Міністерство охорони здоров'я України. Лише за останні два тижні в Луганській області грибами отруїлися 64 чоловіка, з них 14 дітей. Померли 6 чоловік, з них 4 дітей віком 6, 13 і 10 років. За станом на 14.07.1995 р. в реанімації перебувають 7 постраждалих, з них двоє дітей.

Усі постраждалі збирали гриби в лісопосадках і помилково брали за шампіньйони та сироїжки бліду поганку — отруйний гриб. На прохання місцевих органів охорони здоров'я представники міліції допомагають вилучати зібрані гриби в населення.

ФАТАЛЬНЕ МІСЦЕ?

Увечері минулого понеділка голова Держзборів Угорщини Золтан Гал поспішав із Дебрецена до Мішкольца на відкриття виставки. Раптом поліцейський мотоцикл супроводу вдарився у зустрічний «Трабант». Мотоцикл відкинуло на крило «Мерседеса», в якому їхав спікер. Автомобіль відлетів від дороги на 170 метрів. Водій та охоронець голови Держзборів загинули на місці. З.Гал доставлений в лікарню з легкими пошкодженнями голови. У лікарні перебувають і троє пасажирів «Трабанта», один з яких — у тяжкому стані. Ведеться розслідування.

До речі, торік за кілька кілометрів від місця цієї пригоди потрапив в автокатастрофу нинішній прем'єр Дьюла Хорн. Фатальне місце?

Італійська сарана в Україні

Уперше за останні 30 років на ланах п'яти областей України з'явилися зграї сарани, повідомив начальник Дніпропетровської обласної станції захисту рослин Олександр Дроздов. У зв'язку з цим проведено республіканський семінар з питань боротьби з сараною. Відбувся він у колгоспі «Дружба» Мелітопольського району Запорізької області, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Сарана з'явилася на ланах Запорізької, Донецької, Херсонської, Миколаївської областей та Республіки Крим. Шкідників виявлено на посівах багаторічних трав, соняшнику, овочевих культур та кукурудзи. Це переважно італійський різновид сарани «прус». В окремих місцях концентрація сарани становить 500–600 шкідників на квадратний метр. Хімічну обробку в цих областях проведено на площі 150 тисяч гектарів.

У номер

Дружба міцна і танки швидкохідні

В Україні з робочим візитом перебуває делегація Південно-Африканської Республіки на чолі з міністром оборони Джо Модісе.

Гості побували в навчальному центрі підготовки молодших спеціалістів Збройних Сил «Десна» (Київська область). Тут їм продемонстрували експозицію військової техніки і засобів, які є в арсеналі нашої армії. «Музей» живої техніки просто неба, схоже, зацікавив офіцерів ПАР. Танки, бронетранспортери, вертольоти, ракетні установки, вогнепальна та хімічна зброя наочно ілюстрували оборонну міць Української держави.

Однак, судячи з реакції гостей, найбільше припали їм до смаку наші танки — дітище харківської конструкторської школи: модернізована машина Т-72 — учасниця Міжнародної виставки озброєнь в Абу-Дабі (ОАЕ). Прокоментувавши перед тим основні характеристики, військові фахівці показали можливості вітчизняної техніки, як то кажуть, у бою, на навчально-тренувальному полігоні.

Нині очікуємо підписання договору про військово-технічне співробітництво між Україною та ПАР на рівні міністра оборони Валерія Шмарова і пана Джо Модісе. Угода має рамковий характер, згодом буде визначено конкретні орієнтири співробітництва у галузі озброєння. Та вже тепер можна констатувати, що Південно-Африканська Республіка є потенційним покупцем нашої військової техніки.

Соціал-демократи готують нову програму

У проекті документа зазначено, що Україна має збудувати соціальне, ринкове, солідарне суспільство з відповідальною за свої дії державою.

У середовищі соціал-демократів сформувалося дві основні тези: Миколи Заріцького, який запропонував розібратися, хто є нашими друзями, а хто ворогами, і Валерія Бебика, який заявив, що «соціал-демократам не потрібно робити собі імідж на пошуках ворогів». На думку політолога, прихильники соціал-демократичних ідей є і серед соціалістів та комуністів. Переважна більшість членів Центральної Ради СДПУ підтримує саме останню тезу, особливо наголошуючи на потребі єднання з іншими партіями соціал-демократичного спектра, насамперед — з «новоукраїнцями».

У комісіях Верховної Ради України

Зміни і доповнення до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», розглянуто на засіданні Комісії з питань правової політики і судово-правової реформи. Законопроект підготовлено Мінчорнобилем за участю Мінюсту та інших центральних органів державної виконавчої влади з метою посилення соціального захисту таких категорій громадян, як інваліди, пенсіонери і діти, конкретизовано пільги і компенсації потерпілим внаслідок аварії на ЧАЕС. У зв'язку з тим, що Міністерство фінансів не подало необхідних розрахунків щодо запропонованих пільг, депутати вирішили повернути проект закону на доопрацювання у Комісію Верховної Ради України з питань Чорнобильської катастрофи.

Обговорено доповнення до статті 4 Конституції України, запропоноване народним депутатом України О.Шеховцовим. Воно стосується дії правових норм у часі, просторі і по колу осіб. Парламентарії вважають, що ця законодавча ініціатива може бути реалізована в Законі про нормативно-правові акти або за умови її значного редакційного доопрацювання.

Крім того, члени Комісії продовжили постатейне обговорення проекту Закону України «Про вибори народних депутатів України» (нової редакції).

На засіданні Комісії у закордонних справах і зв'язках з СНД заслухано главу делегації експертів України, посла з особливих доручень В.Василенка про хід українсько-румунських переговорів стосовно розробки політичного договору між Україною та Румунією.

Слухання проводиться у зв'язку із запитом групи депутатів, стурбованих ходом переговорів й антиукраїнською активністю деяких румунських політичних сил, з боку яких висуваються територіальні претензії до України.

Народні депутати України у ході обговорення проблеми підтримали лінію української делегації на переговорах. Підкреслювалось, що політичний договір можливий лише за умови недоторканності існуючого кордону між обома державами та про недопустимість територіальних претензій у майбутньому.

ПРОЩАВАЙТЕ, БАТЬКУ!

Гетьманом української літератури нарекли його колеги по творчості. Видатним літературознавцем, вченим — дослідники українського красного письменства. А український народ, читачі з багатьох країн — Письменником, людинознавцем, архітектором людських душ і сподівань. Таким був, на жаль, вживаємо у минулому часі, Олесь Гончар. Але таким зостанеться у пам'яті поколінь, у пам'яті читачів і щирих шанувальників його творчості, у пам'яті прийдешніх...

Не стало Олеся Терентійовича. Лише одна людина, одна зірка на світлому небокраї високого слова — але як збідніла українська література. Збідніло покоління шестидесятників, якому він своєю мудрістю, людяністю, своїм авторитетом проклав дорогу у високий світ високого мистецтва, захистив і відкрив сонячний шлях до серця нинішніх українців.

Прощавайте, батьку! Ці слова сьогодні говорять сотні письменників. Говорять мільйони читачів. Говорить Україна, задля щастя і розвою якої Ви поклали стільки сил, якій присвятили свої найщиріші слова і вимріяні твори.

Вінки... Квіти... Заполонили вони 17 липня приміщення клубу Кабінету міністрів України. Саме тут, поруч з рідним письменницьким домом, встановлено труну з тілом Олеся Терентійовича Гончара — патріарха української літератури, геніального майстра слова, видатного громадського діяча, академіка, Героя Соціалістичної Праці, лауреата Державної премії України ім.Т.Г.Шевченка, найпрестижнішої у колишньому Радянському Союзі Ленінської, інших державних премій.

З ранку кияни, гості столиці України сумним потоком прямують до клубу, щоб віддати данину шани великому митцю і громадянину.

...Обрамлений чорним крепом портрет класика сучасної української літератури. Вінки від Президента України Л.Д.Кучми, Верховної Ради, Кабінету міністрів нашої держави, від Спілки письменників України, міністерств і відомств, творчих спілок. Біля труни з тілом покійного — нагороди, якими держава, український народ відзначили великий солдатський, літературний і громадянський подвиг Олеся Гончара. У 1959—1971 рр. він був головою правління Спілки письменників України. Упродовж десятиліть очолював Українську Раду Миру.

Уже перший роман О.Гончара «Прапороносці» приніс широку славу авторові і всій українській літературі. Твір перекладений багатьма мовами світу, і витримав понад 150 видань. На повну силу його талант розкрився в романах і повістях, які мали широкий резонанс в Україні, а також за її межами: «Людина і зброя», «Тронка», «Собор», «Циклон», «Берег любові», «Твоя зоря», «Бригантина» та інших. Багато в чому вони накреслили шляхи і напрями сучасної цивілізації, відтворили моральний і духовний світ, з яким людина підійшла до третього тисячоліття. А пристрасний, сміливий і чесний роман «Собор» піднісся над сірим безпросвіттям того часу і, як символічний дзвін, забив на сполох, віщуючи про необхідність духовного відродження нації. Усією своєю натхненною творчістю талановитий майстер боровся за сьогоднішній день України, який нині повернуто історичну пам'ять, її власне минуле, а відтак і право на суверенне та вільне майбуття.

Громадська та політична діяльність Олеся Гончара уособлювала український національний характер, глибину історичної свідомості, духовності. Таким він був і в творчості, у якій завжди орієнтувався на найвищі світові критерії та ідеали. Саме зважаючи на це народ назвав його своїм воістину національним письменником. Водночас він дістав і широке міжнародне визнання, його було обрано Почесним доктором Альбертського (Едмонтонського) та інших університетів.

Відомі письменники, державні, політичні та громадські діячі несуть почесну варту біля труни з тілом великого громадянина України.

11-55. У почесну варту стають Президент України Леонід Кучма, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, Прем'єр-міністр України Євген Марчук.

Настають останні хвилини прощання. Труну з тілом Олеся Терентійовича Гончара виносять із залу і встановлюють на катафалк.

Сумна процесія прямує на Байкове кладовище, де відбувся траурний мітинг.

Українська земля, сказав, відкриваючи його, Прем'єр-міністр України Євген Марчук, приймає в своє священне лоно велику і пречисту людину, воістину велетня в царині літератури, в царстві духу, проводиря на шляху до соборності України — Олеся Терентійовича Гончара. Він — ціла епоха в українській літературі. З усією силою свого мистецького таланту він піднімав найглибинніші проблеми нашого великого і разом з тим непростого, сповненого драматизму національного буття. Він підніс найцінніші людські ідеали і принципи, збагатив нашу рідну мову, культуру і писемність. Водночас Олесь Гончар — це постать світового масштабу. Бо з «Прапороносцями», «Тронкою» і «Собором» наша українська література увійшла знаменною сторінкою до антології світової культури.

Олесь Гончар завжди буде з нами. Бо його ім'я вкарбоване в наше минуле, в наше сьогодення, в наше прийдешнє.

Про велич життєвого і творчого подвигу Олеся Гончара, його внесок до скарбниці української національної і світової культури говорили на мітингу голова ради Спілки письменників України Юрій Мушкетик, письменники Федір Моргун, Іван Драч, відомий літературознавець, академік Микола Жулинський.

Віддаючи останню шану славному сину України, урочистим маршем проходять воїни. Величальному подвигові Олеся Гончара — громадянина звучать залпи військового салюту.

Якби то ти, Богдане, знав

що сьогодні Національний банк України випустив в обіг ювілейну монету «Богдан Хмельницький», присвячену 400-річчю з дня народження видатного українського гетьмана.

Номінальна вартість монети, виготовленої з мідно- нікелевого сплаву білого кольору і відкарбованої на Московському монетному дворі, становить 200 000 карбованців. Вона кругла і важить 14,35 грама.

На лицьовому боці монети зображено малий Державний герб України, обрамлений гілками калини, і дату — «1995». Під гербом — напис «200 000 карбованців». На зворотному боці розміщено фотографічне зображення відомого пам'ятника Хмельницькому, що на Софіївському майдані у Києві.

НБУ зазначає, що ювілейні монети «Богдан Хмельницький» номінальною вартістю 200 000 карбованців обов'язкові до приймання без будь-яких обмежень.

Президентові України Л.Д.Кучмі
Голові Верховної Ради України О.О.Морозу
Прем'єр-міністрові України Є.К.Марчуку

Депутатський запит

Найменш захищене посполитство вдається до «мужицької арифметики»: як йому вижити за нинішніх цін? Корупція набула масового характеру. «Беруть» понадплановo і нинішні демократи і колишні партократи, що подалися в демократи. Організована злочинність просочилася до політичних й урядових структур.

Нас намагаються переконати, що то — стихія перехідного періоду. Осмілюся твердити, що «стихія» ця часом досить чітко організована.

В жодному разі все це ганьбовище не списую тільки на зовнішній чинник. Ми самі вміємо загнати себе в глухий кут. Але швидкість, з якою Україна стає доміною, зроджує думку, що нам таки допомагають. І ми лише тоді осягнемо одну з першопричин цілеспрямованої руйнації, коли осмислимо куди ж ми й не так «куди йдемо», як — «хто нас веде... вперед, до світлих верховин капіталізму».

Мене вже давно насторожують численні дорадчі ради, рекрутовані з іноземців. Що доброго за ці кілька років нарадили нам, сірим, громадяни чужих країв, окрім, звичайно, того, що маємо?

Отже, чи всі ці дорадники слугують національним інтересам України?

Що то, приміром, за інформатори «Інституту «Крібла»? Мені дещо відомо про цей осідок американського мільйонера Крібла, про якого писав ще в 92-му. Але я хочу, щоб утаємничили й інших.

Тим паче, що згадані інформатори інструктуються в США, а, повернувшись додому, виконують пошуково- розвідувальні завдання «Інституту».

Не зайве, отже, довідатися, чи функціонують вони в президентських, парламентських і кабміністерських структурах?

Чи зареєстровані кріблівці законним чином, де їхня резидентура і хто — резидент? Звідки одержують гонорари?

Невже талановитий, мужній і мудрий український народ тільки на те й сподобився, щоб ним знову правували чужаки, свої і зайшлі?

Наш святий обов'язок: і оберегти Президента від шептунів та дорадників з акцентом, і навести елементарний порядок у державі, бо демократія — це і є порядок. І закон про декларацію доходів та майна в трактуванні депутата Хмари разом із надзвичайним станом у економіці істотно пособить у цій справі.

Хотілось би, нарешті, дізнатися, хто персонально сприяв відпливу валюти за кордон, хто покриває «достойників», скажімо, «Бласко»? Хто законтактував із зарубіжними спецслужбами, які під різними личинами гуляють по нашій суверенній Юкрейн? «Хто»? — от у чому шекспірівське питання, на яке чекаю вичерпної відповіді від усіх гілок влади.

Борис ОЛІЙНИК,
народний депутат України.
190-й Запорізький в/о.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про основні напрями бюджетної політики на 1996 рік (Бюджетна резолюція)

Виходячи з аналізу економічного стану країни, на підставі прогнозних макропоказників розвитку економіки України на 1996 рік Верховна Рада України **постановляє:**

1. Головними напрямами бюджетної політики на 1996 рік вважати:

посилення соціальної орієнтації бюджету;

створення умов для макроекономічної стабілізації економіки та сприяння її структурній перебудові;

послаблення інфляційних процесів;

сприяння стабілізації матеріального виробництва та підвищенню його ефективності;

вишукування додаткових джерел доходів бюджету;

забезпечення ефективного використання бюджетних коштів.

Передбачити перерозподіл через доходну частину зведеного бюджету України не більш як 47 відсотків валового внутрішнього продукту.

2. Для послаблення інфляційних процесів вжити таких заходів:

скоротити загальний розмір бюджетного дефіциту до шести відсотків валового внутрішнього продукту. Розширити використання неемісійних методів фінансування дефіциту бюджету, в тому числі за рахунок випуску державних цінних паперів;

скоротити дотаційні витрати бюджету;

з метою обліку включити до бюджету всі позабюджетні фонди фінансових ресурсів, в тому числі Рад всіх рівнів, відрахування до яких є обов'язковими згідно з законодавством, без зміни їх цільового призначення;

створити основи казначейської системи виконання Державного бюджету України. Посилити контроль за цільовим, економним і ефективним витрачанням бюджетних коштів, за величинами державного внутрішнього і зовнішнього боргу.

Бюджетна допомога на фінансування інвестиційних програм визначається урядом за пріоритетними напрямами. Перелік пріоритетних програм, які фінасуються з бюджету, подається разом з проектом бюджету на 1996 рік.

3. Для поліпшення фінансового стану підприємств:

доопрацювати до 1 вересня 1995 року Концепцію податкової політики з визначенням максимально допустимого розміру ставок оподаткування підприємств з метою їх зменшення;

продовжити передачу об'єктів соціальної сфери, що утримуються за рахунок прибутку підприємств, у власність місцевих органів влади з визначенням реальних джерел фінансування;

зберегти пільги щодо оподаткування прибутку підприємств в частині, яка використовується на утримання об'єктів соціальної інфраструктури;

розробити протягом 1995 року нову систему бухгалтерського обліку та статистичної звітності відповідно до нових потреб.

4. З метою розширення доходних джерел бюджету з 1 січня 1996 року:

підготувати зміни до законодавства стосовно скасування пільг щодо сплати мита для всіх юридичних та фізичних осіб при ввезенні із-за кордону будь-яких товарів, сировини, обладнання, за винятком тих, які використовуються для виробничих потреб;

запровадити диференційований податок на нерухоме і коштовне майно громадян, передбачивши при цьому неоподатковуваний мінімум і прогресивну шкалу оподаткування;

розширити перелік підакцизних товарів, що споживаються переважно лише заможними верствами населення;

запровадити державну монополію на виробництво і реалізацію лікеро-горілчаних виробів, вина, тютюнових виробів.

5. Видаткову частину бюджету сформувати виходячи з таких положень:

забезпечити в першу чергу необхідними фінансовими ресурсами здійснення заходів щодо соціального захисту населення та утримання соціально-культурних закладів і забезпечити реальну соціальну підтримку непрацездатним верствам населення. Для цього передбачити обсяг видатків на зазначені цілі не менш як 35 відсотків від загального обсягу видатків зведеного бюджету. Бюджетні дотації житлово-комунальному господарству поступово заміщувати оплатою послуг при одночасному переведенні сум дотацій у грошові доходи населення. Підготувати зміни до законодавства стосовно скасування окремих пільг населенню, в тому числі щодо оплати житлово-комунальних послуг, з передачею вивільнених коштів на адресні виплати населенню і субсидії;

під час розробки бюджету виходити з того, щоб мінімальна трудова пенсія була не нижче за межу малозабезпеченості;

сконцентрувати видатки, які спрямовуються на народне господарство і структурну перебудову, на розвиток агропромислового і паливно-енергетичного комплексів, транспорту, науки та наукоємких галузей, передбачити обсяг видатків на ці цілі не менш як 25 відсотків від загального обсягу видатків зведеного бюджету.В першу чергу підтримати підприємства, які мають високий науковий технологічний рівень і мають на балансі велику соціальну сферу;

видатки на оборону та утримання органів державного управління визначити виходячи з намічуваних конкретних заходів щодо удосконалення їх стуктури і чіткого визначення та розподілу функцій, передбачивши при цьому фінансування таких видатків в обсягах, не більших, ніж було визначено на 1995 рік стосовно до загальних видатків зведеного бюджету. Затвердити конкретні кошти фінансування на утримання та витрати для проведення робіт, пов'язаних з передачею об'єктів соціальної сфери в підпорядкування місцевих органів влади в разі ліквідації військових формувань та в інших випадках за розрахунками Міністерства оборони України;

передбачити поетапну компенсацію громадянам України втрат від знецінення грошових заощаджень в установах Ощадного банку України і цінних паперів колишнього Союзу РСР.

6. Передбачити в проекті Закону України про Державний бюджет України на 1996 рік розподіл видатків Державного бюджету України на поточні видатки та видатки розвитку і в розрізі міністерств та відомств.

Визначити орієнтовні показники видаткової частини зведеного бюджету України щодо фінансування освіти, охорони здоров'я, науки, культури та агропромислового комплексу відповідно до Закону України «Про бюджетну систему України».

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.

м.Київ, 7 липня 1995 року.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про звіт Фонду державного майна України

Заслухавши та обговоривши звіт Фонду державного майна України про роботу в 1994 році, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Звіт Фонду державного майна України про роботу у 1994 році та висновки Контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації взяти до відома.

2. Кабінету Міністрів України забезпечити проведення інвентаризації державного майна станом на 1 жовтня 1995 року.

Фонду державного майна України посилити роботу по контролю за ефективним використанням державного майна, забезпечити проведення приватизації в Україні згідно з чинним законодавством та провести підготовчу роботу щодо створення в Україні реєстру державної частки у майні підприємств.

3. Комісії Верховної Ради України з питань економічної політики та управління народним господарством разом з Кабінетом Міністрів України і Фондом державного майна України з метою забезпечення прав громадян в процесі приватизації та акціонерів прискорити розробку пакета законів з питань зміни форм власності з урахуванням пропозицій фракцій, постійних комісій та народних депутатів України і внести його на розгляд Верховної Ради України.

4. Контрольній комісії Верховної Ради України з питань приватизації разом з Фондом державного майна України постійно аналізувати хід приватизації в Україні та відповідність її проведення нормам чинного законодавства та інформувати Верховну Раду України про результати перевірки на кожній черговій сесії.

5. Кабінету Міністрів України до 1 вересня 1995 року розробити заходи щодо вдосконалення статистичної звітності приватизованих об'єктів з метою забезпечення проведення аналізу соціально-економічних наслідків приватизації та механізму регулювання з боку держави діяльності недержавного сектора економіки.

6. Кабінету Міністрів України, Контрольній комісії Верховної Ради України з питань приватизації проаналізувати попередні підсумки експериментальної приватизації підприємства «Мотор-Січ» та підготувати пропозиції щодо внесення змін до законодавства про приватизацію об'єктів, які мають особливе значення для економіки та безпеки держави.

7. Фонду державного майна України, Кабінету Міністрів України вжити заходів щодо поліпшення інформованості населення про хід приватизації в Україні.

8. Кабінету Міністрів України забезпечити своєчасне подання на розгляд Верховної Ради України Державної програми приватизації на 1996 рік.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м.Київ, 5 липня 1995 року.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про державний нагляд за безпечним веденням робіт на підприємствах, в установах, організаціях і у військових частинах військових формувань та органів внутрішніх справ і Служби безпеки України

З метою врегулювання питання державного нагляду за безпечним веденням робіт на підприємствах, в установах, організаціях і у військових частинах військових формувань та органів внутрішніх справ і Служби безпеки України Верховна Рада України **постановляє:**

Кабінету міністрів України визначити органи, які здійснюватимуть державний нагляд:

за безпечним веденням робіт особами, які працюють або проходять службу та з якими не укладаються трудові договори на підприємствах, в установах, організаціях і у військових частинах Міністерства оборони України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Національної гвардії України, Міністерства внутрішніх справ України і Служби безпеки України;

за додержанням вимог нормативних актів про охорону праці під час виготовлення обладнання військового та спеціального призначення на замовлення зазначених міністерств і відомств на підприємствах, в установах, організаціях інших міністерств і відомств та на підприємствах незалежно від форм власності.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.

м. Київ, 23 червня 1995 року.

Закон України

Про ратифікацію Угоди між урядом України та урядом Республіки Грузія про виробничу кооперацію

Верховна Рада України **постановляє:**

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Угоду між урядом України та урядом Республіки Грузія про виробничу кооперацію, підписану у м.Тбілісі 9 січня 1995 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м.Київ, 6 липня 1995 року.

Закон України

Про ратифікацію Угоди між урядом України та урядом Республіки Узбекистан про виробничу кооперацію

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між урядом України та урядом Республіки Узбекистан про виробничу кооперацію, підписану у м.Ташкенті 6 вересня 1994 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м.Київ, 6 липня 1995 року.

Закон України

Про ратифікацію Конвенції про охорону персоналу Організації Об'єднаних Націй та зв'язаного з нею персоналу

Верховна Рада України **постановляє:**

Конвенцію про охорону персоналу Організації Об'єднаних Націй та зв'язаного з нею персоналу, підписану від імені України 15 грудня 1994 року у м.Нью-Йорку, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м.Київ, 6 липня 1995 року.

Закон України

Про приєднання України до Міжнародної конвенції по охороні нових сортів рослин

Верховна Рада України **постановляє:**

Приєднатися до Міжнародної конвенції по охороні нових сортів рослин від 2 грудня 1961 року, переглянутої в м.Женеві 10 листопада 1972 року і 23 жовтня 1978 року.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.

м.Київ, 2 червня 1995 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про заходи щодо впорядкування відносин держави з акціонерними комерційними банками «Промінвестбанк», «Україна» та «Укрсоцбанк»

З метою вирішення питань щодо погашення заборгованості держави акціонерним комерційним банкам «Промінвестбанк», «Україна» та «Укрсоцбанк» **постановляю:**

1. Кабінету Міністрів України здійснити заходи щодо погашення заборгованості держави акціонерним комерційним банкам «Промінвестбанк», «Україна» та «Укрсоцбанк».

З цією метою:

визначити за станом на 1 липня 1995 року розмір заборгованості держави зазначеним банкам та провести оцінку вартості частки майна, що належить державі за станом на 1 липня 1995 року в їх статутних фондах;

забезпечити за участю відповідних місцевих Рад передачу до загальнодержавної власності майна, що є комунальною власністю та передано в оренду цим банкам та їх установам;

здійснити продаж зазначеним банкам орендованого ними майна, що є загальнодержавною власністю, з одночасним розірванням договорів оренди цього майна.

2. Рекомендувати банкам, зазначеним у частині першій статті 1 цього Указу, збільшити розміри своїх статутних фондів шляхом випуску нових акцій, загальна номінальна вартість яких дорівнює вартості придбаного ними відповідно до абзацу четвертого частини другої статті 1 цього Указу майна, з наступним продажем таких акцій державі. При цьому частка держави у статутному фонді відповідного комерційного банку не повинна перевищувати 35 відсотків.

3. Фонду державного майна України:

провести оцінку вартості орендованого акціонерними комерційними банками «Промінвестбанк», «Україна» та «Укрсоцбанк» державного майна. Витрати на проведення такої оцінки віднести на рахунок позабюджетного фонду приватизації;

придбати на суму коштів, одержаних від продажу майна, зазначеного в абзаці четвертому частини другої статті 1 цього Указу, акції банків, випущені відповідно до статті 2 цього Указу.

4. Кабінету Міністрів України визначити механізм погашення заборгованості держави банкам, зазначеним у частині першій статті 1 цього Указу, за рахунок дивідендів, які одержуватимуться по акціях, що належать державі.

5. Цей Указ набирає чинності з дня його підписання.

Президент України Л. КУЧМА.

м.Київ, 11 липня 1995 року.

Хлопці з «Труда», послухайте, будь ласка, Гесіода!

ЗАМІСТЬ ПРОЛОГУ. Куди б не рухалась Росія — чи в політичному, чи в економічному, чи в історичному розвитку, на своєму шляху вона завжди зустрічає Україну. Якщо торкнутися історії, то Росія (офіційно Російська імперія) як держава, що дожила до ХХ століття, з'явилася на політичній карті світу 1721 року, коли Петро I проголосив себе імператором, покінчивши назавжди з княжою Московією. Дефіцит у новоутвореній імперії як економічного, так і інтелектуального потенціалу змусив Петра звернутися до України. В результаті імператорської уваги до Москви з Києва було перевезено чи переманено і професорів Києво-Могилянської академії (Московський університет відкрився лише через тридцять років після смерті Петра I), і вчителів, і чиновників, і майстровий люд. Та цього було замало. Адже історія Русі (Росія — грецьке прочитання назви Русь) починається з Києва! Отже, треба приєднати навічно Україну до Росії і тоді можна буде говорити й про тисячолітню історію імперії, й про київсько-руську духовну спадщину, й про велич Ярослава Мудрого чи передбачливість князя Володимира — хрестителя Русі тощо. Вогнем і мечем утверджував це в свідомості своїх співвітчизників Петро I та його наступники. Цей екскурс в минуле потрібен для того, щоб спробувати зрозуміти витоки упередженості журналістів російської газети «Труд», з якою вони найчастіше висвітлюють життя в нашій державі.

«Грудь как символ уверенности в будущем»

Підготовлений читач знайде на «Украинских страницах» «Труда» досить багато різноманітної інформації, з допомогою якої, та ще додавши прочитане в інших газетних виданнях, зможе уявити, як живе незалежна Україна. «Панорама недели» розповідає про найцікавіші події, які відбуваються в українській столиці, у Львові, Луганську, Одесі, Чернігові, Харкові та Сімферополі. Фахово подаються матеріали під рубриками «Факт и комментарий», «Репортаж с места события», «Точка зрения» та інші. Автори частини виступів газети, в якої традиційно в Україні завжди був уважний читач, і справді зацікавлено (в позитивному значенні цього слова) аналізують проблеми, які накопичилися в сучасних українсько-російських економічних, політичних та культурних відносинах і пропонують свої варіанти їх розв'язання. Наприклад, візьмемо кореспонденцію «Американцам нравится «Хартрон». А нам?» (20 червня). Автор її розповідає, що в Україні після розпаду Радянського Союзу залишилося 30 відсотків виробництв космічного профілю. На багатьох підприємствах йде активна робота щодо пошуку виходу з ситуації, яка склалася. Оскільки російські замовники заборгували Україні значні суми (астрономічні цифри!), то зрозуміло, що до Харкова, Києва та інших міст приїхали американці, фірми яких пропонують взаємовигідне співробітництво. Об'єктивно подано в «Труде» виступ народного депутата України Михайла Косіва «Будем учиться терпимости».

Але, на жаль, таких матеріалів у газеті замало. Про зміст пропонованих читачам статей, кореспонденцій та інтерв'ю можна судити вже за емоційними заголовками: «Долги наши тяжкие», «Призрак гривны», «В Крыму все горячее», «Русский — вне конкуренции», «Из эфира — геть», «Искусство летать с одним крылом», «Две недели ада» тощо. Зупинемося на коментарі «Русский — вне конкуренции». Вона торкається складної для України мовної проблеми. Оперуючи даними соціологічних досліджень, які провів центр «Демократичні ініціативи» в деяких містах нашої держави, журналісти «Труда» дезінформують своїх читачів, заявляючи, що значна частина українців не тільки віддає перевагу російській мові, але й дуже часто вважає її за рідну. Не будемо звертати уваги на московські оксюморони (поєднання протилежних за змістом слів), бо для росіянина чи українця рідною мовою завжди буде відповідно російська чи українська, а от мовою, якій він віддає перевагу, може бути хоч і китайська. А насправді дані опитування в найбільших містах України показали лише те, що українці є толерантний народ. Їхнє прагнення жити в злагоді з представниками різних націй знайшло своє виявлення й у тому, що респонденти не протестували проти справжньої двомовності в Україні, такої, щоб, наприклад, донеччанин, львів'янин чи харків'янин однаковою мірою володіли як українською, так і російською мовами. Одне слово, у журналістів «Труда» виходить часто так, як говорив Шельменко-денщик: «Воно-то так, але трішечки не так».

Тінь батька Гамлета— ностальгічна туга за Радянським Союзом — не полишає журналістів «Труда». І вони цього не приховують.

Зрозуміло, що не всі мають бажання передплатити газету з таким напрямом. Втрачаючи читачів, трудівці замість того, щоб зробити відповідні корективи, як кажуть, «сердятся». Але чи врятують становище емоційні публікації, схожі на такі: «На страже идеологической девственности», «В эпоху бедных и богатых» тощо? «Сердитим» трудівцям, які втратили почуття міри, здається, що зменшення тиражів російських газет в Україні означає «духовную изоляцию жителей республики от России», що «акция носит политический характер», що українці хочуть «обособляться» тощо. А шедевром таких некерованих глуздом публікацій вважаємо розповідь «Труда» про конкурс «Місс-бюст. Україна-95». «Грудь может быть, — пише кореспондент газети, — не только предметом гордости и украшением современной женщины, но и символом уверенности в завтрашнем дне — будущим украинским гражданам будет чем кормиться в самую лихую годину». Що тут скажеш...

Замість епілогу. Гортаючи «Украинские страницы» «Труда», хочеться звернутися до колег з Москви — якщо вже ви не знаходите підстав для доброзичливого ставлення до читачів своєї газети, які живуть в сусідній і дружній вам країні, тоді, може, поглянемо ще глибше в історію, звернемось до грецької культури — спільної для цивілізованої Європи. Давньогрецький поет Гесіод прославився тим, що в поемі «Труди і дні» опоетизував тяжку працю селян — опору будь-якої держави. Назва вашої газети просто зобов'язує вас більше писати про труд (улюблене слово І.Франка!), той спільний труд, який і виведе й Росію, й Україну на історичну дорогу злагоди й процвітання. А з сердитими друзями так багато клопоту...

Віталій АБЛІЦОВ.

Нове покоління обирає... інформацію

КОРОТКОЧАСНА втрата рейтингу вищої освіти майнула у минуле, і сьогодні народжуються не лише нові методики й системи навчання, а й нові професії. Одна з них — міжнародна інформація. Про важливість цього нового напрямку розповідає професор Київського інституту міжнародних відносин Валерій ГОНДЮЛ:

— Ми пам'ятаємо вислів Бісмарка, що той, хто володіє інформацією, той володіє всім. Якщо Україна і відстала у прийнятті певних рішень, то це пов'язано з тим, що ми занадто довго шукали необхідну інформацію, занадто довго і не завжди професійно її обробляли. Виникла необхідність якимось чином зліквідувати недоліки. Тому у 1993 році в Київському інституті міжнародних відносин Київського національного університету імені Т.Г.Шевченка відкрито кафедру міжнародної інформації. Вона має три основні напрямки: сучасні інформаційні технології і системи, зв'язки з громадськістю, як ще її називають public relations, і третій напрямок — міжнародна журналістика.

Фахівці, яких ми готуємо за спеціалізацією сучасні інформаційні технології і системи, поруч з такими дисциплінами, які готують міжнародника (історичний цикл, соціальний, правовий), вивчають ті новітні засоби, за допомогою яких можна знайти інформацію, обробити її, підготувати відповідні рішення і контролювати їх виконання. По-перше, це сучасні телекомунікаційні засоби зв'язку, комп'ютерні мережі, і, особливо, автоматизовані банки даних і бази знань. Сьогодні в світі налічується більше двох тисяч розподілених баз даних, на які можна вийти з допомогою комп'ютерних мереж. Вони стосуються всіх сторін життя, і тому можна сказати, що це напрямок соціальної інформатики, а у XXI столітті на зміну постіндустріальному суспільству прийде інформаційне. І Україна мусить готуватися до цього.

Public relations. Зрозуміло, що сьогодні у кожному відомстві, поважному центрі обов'язково є відповідне управління зв'язків з громадськістю. Те ж саме необхідно і у галузі зовнішніх зносин, тому ми готуємо фахівців як міжнародників в галузі зв'язків з громадськістю.

Міжнародна журналістика. Коли почалось захоплення програмуванням, обчислювальною технікою, то ми говорили про те, що можливі два підходи. Можна готувати чистого програміста, а можна прикладного програміста. Чистий програміст займається сферою системного програмування, а прикладний працює з певним об'єктом. Так і міжнародна журналістика. Можна готувати журналіста, а потім давати певний напрямок діяльності в галузі міжнародних відносин, а можна підготувати і міжнародника в широкому розумінні, який володіє сучасними інформаційними засобами, і його спрофілізувати як журналіста.

Ми працюємо за двоступеневою схемою. Чотири роки навчання — це бакалавр міжнародних відносин з професійною орієнтацією у міжнародній інформації, і п'ятий рік залишаємо для отримання ступеня магістра міжнародної інформації.

Функціональні обов'язки бакалавра міжнародних відносин полягають у збиранні, узагальненні та аналізі міжнародної інформації, прогнозі можливих міжнародноправових та економічних наслідків варіантів рішень, формуванні обгрунтованих пропозицій та рекомендацій щодо їх реалізації.

Бакалавр міжнародних відносин з професійною орієнтацією міжнародна інформація може обіймати посаду співробітника, який виконує оперативну аналітичну роботу в державних зовнішньополітичних, зовнішньоекономічних, зовнішньоторгових структурах та установах, організаційно-управлінських службах, різноманітних науково-дослідних інститутах, комерційних фірмах, сфері обслуговування, службі маркетингу, засобах масової інформації та може викладати відповідні дисципліни у вищих навчальних закладах першого та другого рівня акредитації.

Магістр в галузі міжнародної інформації — це фахівець, підготовлений до виконання висококваліфікованої організаційної та дослідницької роботи в сфері інформаційного забезпечення міжнародних відносин. Він професійно орієнтований на пошукову прогностичну та аналітичну діяльність. Магістр міжнародної інформації повинен уміти збирати, узагальнювати та аналізувати за допомогою сучасних інформаційних систем і технологій міжнародну інформацію, давати оцінку і прогноз міжнародної обстановки. Застосовувати методи моделювання у сфері міжнародних відносин, методи аналізу криз і конфліктів, прогнозувати можливі міжнародно-правові наслідки подій, виконувати оперативну інформаційно-аналітичну роботу в зовнішньополітичних установах. Магістерська підготовка в галузі міжнародної інформації орієнтована на науково-дослідницьку та науково-педагогічну діяльність.

Зрозуміло, що для виконання такої роботи треба мати аналітичний склад характеру і розумової діяльності. На жаль, у нас ще не застосовуються такі відомі у світі тестові методики оцінки психофізіологічних характеристик, схильності до аналітичної роботи, тому ми орієнтуємось на ті дисципліни, які, на нашу думку, найбільше розвивають ці складові характеру. Цього року як експериментальна у нас профілюючою поставлена дисципліна: людина і світ. Тобто особисте бачення навколишнього світу. З точки зору, скажімо, аналітичної діяльності, це, мабуть, менш формалізований, але більш аналітичний курс і більше можливостей перевірити, як людина оцінює всі події, що відбуваються навколо неї. Як в плані політичному, так і в плані соціальному, економічному і навіть біологічному тощо. Ця дисципліна є в шкільному компоненті у багатьох середніх загальноосвітніх школах.

У нас система безперервної практичної підготовки побудована таким чином. На першому курсі студенти проходять практику з електронно-обчислювальної техніки, тобто дається можливість кожному студенту самостійно під керівництвом викладача працювати на електронно-обчислювальній техніці з різними інформаційно-програмними засобами. Після другого курсу — практика, яку проходять студенти в різних інституціях, пов'язаних з сферою міжнародних зносин. Завдання цієї практики полягає в тому, щоб студенти на власні очі могли подивитись, де може бути їх майбутнє робоче місце, який зараз там устрій, як поставлена інформаційно-аналітична робота і що нового вони можуть докласти в робочу діяльність. Частина студентства після цієї практики уже зараз працює, поєднуючи навчання і роботу на умовах штатного сумісництва...

Третій курс — це мовна практика. Студенти проходять її в різних структурах, при цьому набувають навичок референта-перекладача. Тому що другий диплом, який отримуватиме наш випускник, крім фахівця з міжнародної інформації, це — диплом референта-перекладача. І на 5 курсі передбачена переддипломна практика. Ми хотіли б, щоб вона була на тому конкретному робочому місці, де буде працювати наш випускник. Взагалі в сфері зовнішніх зносин сьогодні є понад три тисячі вакантних місць у нас в державі і за кордоном, які потрібно заповнювати фахівцями. На сьогодні у нас навчається 50 студентів. І ми монополісти в цій сфері навчання. Ми єдині в Україні.

Тетяна ЇВЖЕНКО, УНІАР (із Москви спеціально для «Голосу України»)

ХОЧ І ЗЛОЧИНЦІ, АЛЕ СВОЇ

***ХОЧ БИ** що сталося з іноземцем у країні його перебування, правоохоронні органи мають поінформувати про це відповідне дипломатичне представництво. Здається, практика загальновідома. Її застосовують і в Російській Федерації, проте, лише щодо іноземців з так званого далекого зарубіжжя. Якщо ж йдеться про випадок з будь-яким громадянином України, то російські правоохоронні органи діють за принципом: та це ж наш, свій, рідний. Яке там посольство?*

Тільки торік прокуратурою РФ порушено 1463 кримінальні справи проти громадян України. У жодному з цих випадків Головне управління внутрішніх справ РФ не звернулося з відповідним поясненням (чи інформацією) до посольства України. Дипломати, які в свою чергу, мають інформувати про подібні інциденти МЗС та МВС України, дізнавалися про затримання українських громадян на території Росії з повідомлень засобів масової інформації, власних інформаційних джерел, або, як у випадку із затриманням у Чечні одного з лідерів УНА-УНСО Анатолія Лупиниса, із офіційного звернення Верховної Ради України до керівництва Російської Федерації. Це дещо нагадує детективні фільми: кожен відповідальний працівник посольства повинен самостійно знайти інформацію про скоєні співвітчизниками злочини на території іноземної держави, а потім — повідомити про результати власного розслідування відповідним органам на батьківщині. Справа це не тільки неприємна і невдячна, а часом і незаконна.

Для того, щоб нарешті перевести згадану практику у законні форми, посольство України у Москві ініціювало проведення розширеної робочої наради з представниками МЗС, МВС, Генеральної прокуратури та Федеральної служби безпеки Росії. Як стало відомо з поінформованих джерел, на закритій зустрічі йшлося: попри те, що Україна — сусідня і дружня РФ держава, відносини між двома країнами повинні базуватися за міжнародними нормами. Уже підписано російсько-українську консульську конвенцію, згідно з якою правоохоронні органи обох країн мають повідомляти дипломатичне представництво про затримання, арешт, нещасний випадок з іноземцем із сусідньої держави. До речі, представники російських міністерств та відомств визнали, що українська сторона ще жодного разу не порушувала консульську конвенцію. А що іноді наші правоохоронні органи зволікають з термінами інформування російського посольства у Києві (пізніше, як за три дні), то на думку учасників наради, це пов'язано передовсім з невідпрацьованістю відповідного механізму інформування. Українські ж дипломати наголосили, що суто технічними проблемами ніяк не можна пояснити торішні 16 випадків звернення українських громадян до посольства України в Москві по правову допомогу. Йшлося, зокрема, про з'ясування долі родичів, які поїхали до Росії і там пропали... безвісти. Розслідуванням тих випадків довелося зайнятися Службі безпеки України та Федеральній службі безпеки РФ, хоча це й виходить за межі їхніх обов'язків.

Російська сторона визнала свої помилки, сказавши на своє виправдання, що їй доводиться і досі послуговуватися інструкціями, збереженими ще з часів СРСР, коли Україна не була іноземною державою. Результатом наради стало рішення про початок виконання російською стороною положень консульської угоди. Вищезгадувана конвенція набере чинності через 30 днів після її ратифікації (планується, що ця подія відбудеться під час приїзду до Києва Бориса Єльцина), але співпрацювати необхідно вже сьогодні. З цим погодилися і російські, й українські дипломати.

Хроніка. Факти. Події

● *Загреб*

Країни по осені лічать

Як повідомив на прес-конференції в Загребі Генеральний секретар Ради Європи Даніель Тарші́с, Хорватія незабаром вступить до РЄ. Він зазначив, що Парламентська Асамблея Ради Європи планує також розглянути заяви України і Македонії про входження цих держав до Ради Європи. Ці питання обговорюватимуть в Парижі 4 вересня.

Хоча Хорватія і не є поки що повноправним учасником цієї організації, вона вже приєдналася до цілого ряду конвенцій і робить свій внесок у діяльність РЄ, відзначив Тарші́с.

● *Мінськ*

За голос треба платити

Білорусь не в змозі погасити свою зростаючу заборгованість щодо фінансування миротворчих операцій ООН і їй загрожує позбавлення права голосу в ООН, заявив перший заступник міністра закордонних справ Білорусі Валерій Цепкало. Від імені уряду Республіки Білорусь він звернувся до представників найвпливовіших членів ООН з проханням підтримати пропозиції республіки з розв'язання проблеми її участі у фінансуванні миротворчої діяльності ООН.

● *Гагри*

Братство неможливе без рівності

Абхазія готова встановити державно-правові відносини з Грузією на засадах рівносуб'єктності — так спікер парламенту Абхазії Сократ Джинджолія прокоментував підсумки робочої зустрічі зі спеціальним представником Генерального секретаря ООН Едуардо Бруннером, що відбулася в Гаграх.

«Принцип рівносуб'єктності — це для нас головне, про все інше можна домовитися», — зазначив Сократ Джинджолія. На його думку, якщо Грузія і Абхазія створять союзну державу, то вони матимуть володіти зовсім рівними правами в усіх сферах.

● *Бразиліа*

Війни немає. Є жертви

Кількість загиблих і поранених унаслідок серії вибухів, які практично знищили величезний склад бразильських ВМС у Ріо-де-Жанейро, може бути не менш як сто, вважають представники влади. На території арсеналу, який розташовувався на невеликому острові за 200 метрів на північ від міського берега, було приблизно 40 військовослужбовців. Поблизу, в бухті Гуанабара, ходили десятки яхт і катерів для прогулянок. Немає жодних відомостей і про 30 рятувальників, які перші прибули до місця події.

● *Мехіко*

Незатишно жити біля «ядерного кладовища»

Масовий мітинг протесту проти планів американської адміністрації розмістити у шахті Техас поблизу кордону з Мексикою захоронення радіоактивних відходів відбувся у прикордонному зі США місті Сьюдад-Хуарес. Його учасники попередили про небезпечні наслідки для здоров'я людей і навколишнього середовища за здійснення проекту створення в районі Сьєрри-Бланко за 25 км від річки Ріо-Гранде величезного «ядерного кладовища».

НАЙТЯЖЧЕ — ПРИБОРКАТИ ДРУЖИНУ

***ПОНАД** рік минув з часу перших в історії ПАР всенародних нерасових виборів. Після перемоги Африканського національного конгресу, себто приходу до влади відданого борця проти апартеїду Нельсона Мандели, чимало політологів прогнозували і расовий «вибух», і політичний хаос, і навіть громадянську війну... А нині оцінки президентства Мандели змінилися: експерти заговорили про рік «чуда».*

Портрет політика

Програма, запропонована Манделою, влаштувала, схоже, всіх. А обіцяв він не манну небесну. Тільки й того, що — досягнути національного примирення, покласти край кровопролиттю, впровадити реальну демократію і допомогти малозабезпеченим, поки в країні здійснюються економічні реформи.

Опитування, що їх проводили спеціалісти з нагоди річниці президентства Мандели, свідчать: громадяни здебільшого підтримують його дії. Навіть праві білі організації готові на співробітництво, хоча й докоряють йому за те, що економічні перетворення надто повільні (за рік темпи виробництва зросли на 3 відсотки). Тож Нельсон Мандела міг би святкувати перемогу, якби... Хто б міг подумати, що головним його супротивником на політичній арені стане... власна дружина Вінні.

Перший скандал розгорівся у середині лютого, коли Вінні Мандела публічно звинуватила Уряд національної єдності у небажанні покінчити з наслідками апартеїду. Тоді, на вимогу чоловіка, вона була змушена офіційно вибачитися за необгрунтовані нападки. Потім Вінні, нікого не попередивши, подалася мандрувати кількома країнами Західної Африки, що знову спричинило нарікання на її адресу. Це збіглося з початком розслідування правоохоронними органами справи про використання нею службового становища в особистих інтересах. Отож, скориставшись відсутністю В.Мандели, поліція обшукала її помешкання і вилучила кілька документів. Розлючена Мандела звернулася до Верховного суду і наполягла, щоб документи повернули, і вже сама зробила зустрічний позов, вимагаючи відшкодування за моральні збитки.

Проте, справа цим не скінчилася: на початку весни Вінні Манделу, за згодою її чоловіка, усунули з посади міністра у справах мистецтв, культури й технологій. Пояснюючи своє рішення, Нельсон Мандела пошкодував, що Вінні не вміє дотримуватися дисципліни, потрібної для роботи міністра. Але непогамовна Вінні знову домоглася свого: міністерський портфель їй повернули.

Можна тільки здогадуватися, на які аргументи вона спиралася, але Нельсонові Манделі знову довелося пояснювати, чому він поновлює на старій посаді офіційно не розлучену з ним дружину (мовляв, звільнили не зовсім законно). Воїстину, до цієї ситуації, якнайкраще пасує вислів: допоможіть мені приборкати друзів, а з ворогами я впораюсь сам. Аж занадто багато часу втрачає Нельсон Мандела, щоб поставити на місце непогамовну дружину.

А тим часом нагальних справ у нього задосить. 1 листопада мають відбутися вибори до місцевих органів влади. На думку Нельсона Мандели, це мусить стати новим етапом у демократизації суспільства, проте поки що політики не поспішають брати участь у передвиборній кампанії і вносити свої прізвища до виборчих бюлетенів. Ще проблема: створення окремих самоврядних анклавів — фолькстаатів. Н. Мандела вже дав попередню згоду на проведення референдуму серед африканерів. Але зрозуміло, що такі питання за один день не розв'язуються.

Отож другий рік президентства Нельсон Мандела, напевне, розпочав з невеселими думками: тяжкий він — портфель Президента.

Наталя ФІЛІПЧУК.
За матеріалами зарубіжної преси.

На знімках: Нельсон та Вінні Мандели.

СПОЛУЧЕНЕ КОРОЛІВСТВО ДАЄ «ДОБРО»

***СПОЛУЧЕНЕ** Королівство завершило процедури, пов'язані з ухваленням Угоди про партнерство та співробітництво між Європейським Союзом та Україною, повідомило посольство Великобританії у надісланому до редакції прес-релізі.*

Сполучене Королівство є другою країною—членом Європейського Союзу, яке це зробило (після Іспанії, що недавно стала головувати в ЄС).

Палата Лордів ухвалила цю угоду 18 квітня 1995 року.

Після відповідних процедур схвалення в палаті Громад, міністром закордонних справ та у справах Співдружності Великобританії високоповажним паном Дугласом Хердом, членом парламенту, документ представлено до Секретаріату Європейського Союзу.

— Ухвалення приєднання України до Угоди про партнерство та співробітництво, — повідомляється в прес-релізі, — засвідчує бажання Сполученого Королівства активно розвивати відносини ЄС з Україною. Уряд Великобританії прагне, щоб ця угода набрала чинності якнайскоріше, та рекомендуватиме іншим країнам—членам ЄС прискорити їхні процедури ухвалення.

ПЕРЕХОДИМО НА КОМП'ЮТЕРИ

***СПОЛУЧЕНІ** штати допомагають національній комісії з електричного регулювання України*

Американське комп'ютерне обладнання передано Національній комісії з електричного регулювання (НКЕР). Директор місії Агентства з міжнародного розвитку в Україні Грег Х'югер передав обладнання Борису Короті, голові НКЕР, та його двом уповноваженим помічникам Любові Гончаровій та Олександру Грідясову. Віднині у розпорядженні НКЕР — 10 настільних комп'ютерів, принтер, два переносних комп'ютери (лептоп), текстовий процесор та програми електронних таблиць, кабельні з'єднання, необхідні для створення місцевої комп'ютерної мережі та інше обладнання.

Це — перший з двох вантажів, до складу яких входять комп'ютери та інше устаткування, що ще мають надійти в Україну.

Свої послуги комісії надаватимуть радники компанії «Хаглер Бейлі консалтинг», що мають досвід у таких справах, а також відомі в цій галузі спеціалісти Ешлі Браун та Роберт Джонсон.

Проблема вимагає вирішення

НБР — рукавичка в лице організованій злочинності

МИНУВ рік від дня президентського Указу про посилення боротьби з організованою злочинністю. Підсумки цього періоду: придушити злочинність не вдалося, сил вистачило лише на те, щоб стримувати її тиск. Чому?

Україна нині переживає перехідний етап — від авторитарної держави до демократичної, від адміністративної економіки до ринкової. У процесі цих перетворень сформувалася численна група господарсько-політичної еліти, якій вигідний самий стан переходу. Здихаючу корову соціалізму вона доїть на повну силу... В країні паралельно існують два економічні уклади: тіньовий і державний. Вони функціонують за принципом сполучених посудин. І це місиво породило цілковито нові види злочинів, які не можна викорінити старими методами.

Ні міліція, прерогативою якої є так звані «масові» порушення (злочини проти особистості, розкрадання, хуліганство тощо), ані СБУ, покликана охороняти державні інтереси й забезпечувати національну безпеку, не можуть ефективно вести боротьбу з організованою злочинністю, бо паралельно ці силові структури мають виконувати головні свої завдання. А виходить, що на шкоду основним функціям вони змушені кинути сили на ліквідацію вітчизняного мафіозного клану. Така політика недійова і нагадує забивання цвяхів комп'ютером...

Отож, іще рік тому Президент визначив основні функціональні напрями боротьби з оргзлочинністю, однак силового органу, який взявся б до їх адресного здійснення, створено не було. Нині є всі суб'єктивні та об'єктивні передумови для формування нової вузькоспеціалізованої силової структури, здатної розв'язувати завдання, що не під силу СБУ та МВС. Цей орган — Національне бюро розслідувань не конкуруватиме з іншими силовими монстрами. Навпаки, воно розвантажить службу безпеки й міліцію і дасть можливість їм займатися прямими обов'язками. За своїм складом він буде малочисельний, але високопрофесійний.

Ідея створення НБР давно витає у повітрі. При цьому представники силових структур, які обговорюють правовий статус нового формування, велосипеда не винаходили — американське ФБР давно довело своє право на існування і корисність для суспільства.

Функції Національного бюро розслідувань має визначити вищий законодавчий орган країни. Та вже сьогодні зрозуміло, що основним напрямом діяльності НБР буде боротьба з олігархією кримінального світу, тіньовиків і корупцією. Саме товаришування верховодів тіньової економіки з корумпованими можновладцями, що коріниться у кримінальному світі, стане основним об'єктом уваги НБР.

НБР — самостійний суб'єкт правоохоронної діяльності з усіма повноваженнями, що випливають з даного статусу, буде сформовано на старому (але найкращому) кадровому матеріалі працівників МВС і СБУ з мінімальними фінансовими затратами. Робоча група з «народження» нової структури переконана, що для прориву фронту організованої злочинності необхідний потужний кулак, яким і стане НБР. Але щоб він справді був сильним, необхідно створити нормальні, в межах розумного, матеріально-побутові умови співробітникам. Робота з кадрами в новій структурі будуватиметься за принципом: з одного боку — соціально-правові гарантії, з іншого — контроль з боку внутрішньої служби безпеки та серйозність покарання в разі невиконання своїх обов'язків. Планується запровадження контрактної системи і залучення до експертної роботи вузькопрофільних фахівців. Така кадрова політика напевне себе виправдає, бо за злиденної платні і близькості до «годівнички» працівник правоохоронних органів піддається спокусі скуштувати яблуко корупції і мало хто може знехтувати цей плід. Очевидно, що натщесерце і в подертих штанях ризикувати життям не дуже захочеш.

Національне бюро розслідувань — як і ФБР у США, спроможне виходячи з потенційних можливостей вести дійову боротьбу зі злочинним світом. Але для цього потребує офіційного правового статусу і керівництва до дії — міцної законодавчої бази. НБР задумано як незалежну структуру, підконтрольну лише найвищому керівництву країни — Верховній Раді і Президенту. 21 липня — чергове засідання Координаційного комітету боротьби з організованою злочинністю при Президенті України — може стати днем народження НБР.

Отже, стратегічний план наступу на «п'яту владу» розроблено. Час тренувальних щиглів по носі оргзлочинності закінчився. Настав час потужного удару. Національне бюро розслідувань здатне «зробити боляче» «п'ятій владі». Двобій триватиме до останньої крові...

Ольга ВАУЛІНА.

Армія

У хлопців є альтернатива

БЛИЗЬКО трьох тисяч юнаків з Івано-Франківщини поповнили цього року лави Збройних Сил України. Із 7 тисяч 354 майбутніх солдатів, запрошених на призовні комісії, з'явилися 7 тисяч 300. Лише 54 юнаки знехтували Закон про загальний військовий обов'язок — через нерозпорядливість службових осіб на місцях.

Про те, як проходила призовна кампанія, розповідає полковник Микола Мороз — військовий комісар Івано-Франківської області.

— Вважають, що в Галичині, зокрема на Івано-Франківщині, є проблеми з призовом юнаків на дійсну військову службу. Запевняю — таких проблем не було й немає. Щорічно план набору перевиконуємо. Весняний призов розпочався у нас 15 травня і закінчився 30 червня. На основі Указу Президента про звільнення і призов від 27 березня, указу міністра оборони, директиви Генштабу ми отримали відповідне розпорядження голови облради, згідно з яким і розпочали призовну кампанію. В кожному районі діють призовні пункти. На жаль, ми єдині на Україні, не маємо обласного збірного пункту. Свого часу його приміщення було віддано батальйону Національної гвардії. Проте ситуація змінюється. Сподіваємося, що обласний збірний пункт незабаром функціонуватиме.

— Наш регіон відзначається розмаїттям релігійних віросповідувань, які заперечують зброю. Що ви робите з таким контингентом призовників?

— З січня 1992 року діє Закон про альтернативну службу, згідно з яким таким призовникам пропонуємо відбувати службу в госпіталях, органах милосердя. Щоправда, термін альтернативного військового обов'язку довший (36 місяців). Судових справ, порушених через відмову таких юнаків від служби, немає.

— Ви за професійну армію в Україні?

— Звичайно. Проте військові навчання в нашому окрузі з представниками професійних армій зарубіжжя довели, що й нині наші солдати не лише не поступаються, а подекуди й переважають професіоналів, незважаючи на різні рівні матеріального забезпечення служби.

— А чому так?

— Вік солдата відіграє вирішальну роль. Виконувати ті ж операції у 35 і, скажімо, у 18 — істотна різниця.

— Чому, на вашу думку, юнаки майже не йдуть до військових закладів?

— Упав престиж військової служби. Ми думаємо, чим нагодувати солдата, часто не маємо змоги видати йому парадну форму. Необхідно підносити романтику мужності, честі, гідності, виховувати в юнаків прагнення по-справжньому змужніти, а — це, як відомо, гарантує служба в Збройних Силах України.

Світлана ВАСИЛЬКІВСЬКА.
Івано-Франківськ.

Наступ «нелегалів» триває

Факти засвідчують, що Україна останнім часом стала своєрідною перевалочною базою для численних нелегальних мігрантів, які подібно до перекотиполя мандрують світами у пошуках кращого життя. Серед цих «мандрівників» можна побачити представників усіх континентів. Вони мають специфічне уявлення про закони гостинної України - звідси правопорушення, спекуляції, злочини...

На знімках: такими «липовими» посвідченнями озброєні порушники; а ось що знаходять інколи у «нелегалів».

Фото Гліба ГАРАНІНА.
Укрінформ.

ЗАКОН ПРОТИ ЗАКОНУ?

Правовий казус

ТОЧНА кількість громадян, що отримали посвідчення «ліквідаторів» аварії на ЧАЕС за хабарі, невідоме. Зате відомо, що з того часу, як посвідчення вирішили замінити, їхня кількість подвоїлася.

Донедавна кожен охочий міг привести до суду двох свідків (лжесвідків — на вибір) — і посвідчення опинялося у нього в кишені. Окрім рішення суду, підставами для отримання заповітної «корочки» були довідка про підвищену зарплату за роботу в зоні відчуження, посвідчення про відрядження або ж довідка командира військової частини про службу в атомному «заповіднику»...

Прагнення отримати незаконні пільги — ось що приваблювало порушників закону. Людина пересічна повинна мати неабияку силу волі, щоб відмовитися від місця в пільговій черзі (медичного висновку не вимагали!) на безкоштовне отримання машини, від зайвих двох окладів у кінці року, від безкоштовної путівки на південь. Чи ще від чогось «належного» їй згідно із Законом про статус і соціальний захист громадян, потерпілих від Чорнобильської катастрофи. Решта, щоправда, — мізер, та задарма і хрін солодкий. І коли б не куций державний бюджет, не спад виробництва (а відтак, зменшення відрахувань до Чорнобильського фонду), можливо, все так і тривало б...

Загалом, у червні Кабмін видав постанову «Про часткову зміну пункту 10 про порядок видання посвідчень особам, потерпілим внаслідок Чорнобильської катастрофи», згідно з яким Феміду усунули від вирішення справ про присвоєння статусу ліквідатора. Наявний при Мінчорнобилі комісії зі спірних питань визначення статусу осіб, що брали участь у ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, до 1 січня 1997 року доведеться перевіряти «правильність» видання таких посвідчень на підставі судових рішень, і «вживати необхідних заходів щодо усунення порушень». Парадокс полягає в тому, що ці документи видано ЗАКОННО (був такий пункт), а закон зворотної сили не має. У будь-якій іншій державі. А в нашій, можливо, винайдуть інші принципи.

Ганна РОМАНЦОВА.

Замість політруків — психологи

ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ державний університет імені Юрія Федьковича вніс свою лепту в розбудову Збройних Сил України. Днями двадцятьом офіцерам місцевого гарнізону — працівникам соціально-психологічної служби — вручено дипломи психологів-соціологів. Армійський підрозділ вперше в нашій державі поповнився професійними фахівцями, що займатимуться вихованням призовної молоді.

Чернівецький держуніверситет виконав замовлення Міністерства оборони України. Фінансував цю важливу програму виконком обласної Ради народних депутатів.

Навчальні плани і програму курсів розробили фахівці кафедр філософії і психології держуніверситету. До речі, вона здобула високу оцінку Міністерства освіти України.

Щоб одержати дипломи психологів-соціологів, слухачам курсів довелося вивчити понад тридцять предметів гуманітарно-філософського спрямування.

— На жаль, — сказав ректор держуніверситету Степан Костишин, — Міністерство оборони України не зробило чергового замовлення на цих сьогодні таких потрібних армійським підрозділам фахівців. І нам такий крок не зовсім зрозумілий. Адже вуз набув певного досвіду в підготовці кадрів для Збройних Сил, створив відповідну базу для цього. Більше того, ми готові створити в себе факультет перепідготовки офіцерів і обслуговувати військові підрозділи всього західноукраїнського регіону. На моє переконання, ця ідея рано чи пізно знайде своє втілення, оскільки Українським Збройним Силам доконечно потрібно підвищувати освітній рівень.

Василь БАБУХ.

Інформація про відкриту передплату на акції першої емісії

акціонерного товариства відкритого типу «Укрфінком»

І. Характеристика емітента

1. Фірмове найменування:
повне найменування — акціонерне товариство відкритого типу «Укрфінком»;
скорочене найменування — АТ «Укрфінком».

2. Акціонерне товариство засновано згідно договору про спільну діяльність із створення АТ «Укрфінком» від 25 травня 1995 року (протокол № 1 установчих зборів від 25.05.1995 р.).

3. Предмет та мета діяльності: здійснення посередницької діяльності в організації обігу цінних паперів, формування ринку цінних паперів, сприяння розвитку в країні ринкових відносин, розвитку зовнішньоекономічних зв'язків, біржової діяльності з метою розв'язання економічних та соціальних проблем в країні і одержання відповідного прибутку.

4. Розмір статутного фонду, що передбачається, становить 200 000 000 (двісті мільйонів) карбованців.

5. Назва банку та номер розрахункового рахунку: ПКФ УкрНафтогазбанку, р/р 9467215 МФО 300294.

6. Склад засновників: громадяни України.

ІІ. Дані про емісію цінних паперів

1. Рішення про випуск акцій АТ «Укрфінком» було прийнято зборами засновників 25 травня 1995 року (протокол № 1 від 25.05.1995 р.).

2. Фінансові ресурси, залучені від емісії акцій, буде направлено на здійснення перспективних економічних програм.

3. Плановий обсяг емісії складає 200 000 000 (двісті мільйонів) карбованців. В обіг випускається 400 000 акцій, з яких 360 000 прості іменні, а 40 000 акцій — іменні привілейовані. Номінальна вартість акції: 500 карбованців.

4. Продаж акцій здійснюється за їх курсовою вартістю.

Акції розповсюджуються шляхом передплати. Попередня передплата становить 40 % їх вартості.

6. Розмір дивідендів та періодичність їх виплати за простими акціями визначають загальні збори акціонерів. Дивіденди нараховуються пропорційно до номінальної вартості акцій залежно від терміну їх обігу.

Загальний розмір дивідендів за привілейованими акціями складає 100 % річних.

7. Привілейовані акції випускаються серією ПА №№ 00001 — 40000, прості акції випускаються серією АА №№ — 000001 — 360000.

8. Передплата проводиться за адресою: Україна, 252123, Київ-123, вул. Дехтярівська, 49-А, тел.446-84-82.

9. Початок передплати на акції 31 липня 1995 року, закінчення 7 серпня 1995 року.

10. Виплата дивідендів здійснюватиметься за адресою: Україна, 252123, Київ - 123, вул.Дехтярівська, 49-А.

11. У разі, коли передплата на акції досягне запланованої кількості раніше передбаченого строку, засновники залишають за собою право закінчити передплату.

У разі, якщо передплата на акції перевищує розмір статутного фонду, засновники можуть відхилити зайву передплату.

У випадку непокриття передплатою 60 % акцій акціонерне товариство вважається неспроможним.

У двох останніх випадках особам, які передплатили акції, повертатимуть внесені ними суми не пізніше, як через 30 днів.

ІІІ. Права акціонерів

Власник акцій має право:
— на частку прибутку акціонерного товариства (дивіденди);
— на участь в управлінні товариством (голосування на загальних зборах акціонерів здійснюється за принципом: одна акція — один голос);
— одержувати інформацію про діяльність товариства;
—переважне право на придбання акцій при новій емісії.

IV. Чинники ризику

Непослідовність урядових рішень щодо податкового законодавства, високий рівень інфляційних процесів та інші форс-мажорні обставини.

Генеральний директор АТ «Укрфінком» ЧУБОВ М.О.

Информация о третьем выпуске акций

открытого акционерного общества «ПИК»

Открытое акционерное общество «ПИК» (сокращенно АО «ПИК») создано в результате преобразования из акционерного общества закрытого типа в открытое акционерное общество и является его правопреемником.

Перерегистрированы исполкомом Калининского районного Совета народных депутатов 26 мая 1994 г.

Местонахождение АО «ПИК»: Украина, 340059, Донецк, ул. Сеченова, д.2.

Исключительным видом деятельности АО «ПИК» является деятельность по выпуску и обращению ценных бумаг (лицензия Министерства финансов Украины № 173).

Уставный фонд на момент принятия решения о третьем выпуске акций сформирован в размере 291.54 млн. крб. и оплачен полностью.

С момента создания и по настоящее время административные и экономические санкции к АО «ПИК» органами государственного управления, судом, арбитражем и третейским судом не применялись.

Аудиторская проверка проведена 24 мая 1995 г. Достоверность отчетности подтверждена.

Сведения о предстоящем выпуске ценных бумаг

Решение о третьем выпуске акций принято на общем собрании акционеров (протокол № 6 от 18 марта 1995 г.).

Третий выпуск акций имеет своей целью использовать финансовые средства, полученные от эмиссии на увеличение уставного фонда.

Общий объем второго выпуска акций — 5.000.000.000 (пять миллиардов карбованцев).

Номинальная стоимость одной акции — 10000 крб.

Количество выпускаемых акций — 500000 штук.

Все акции простые именные серии А, номера с 27405 по 527404.

Право на участие в голосовании на общем собрании акционеров дает пакет простых именных акций из 100 (ста) штук.

Владельцы простых именных акций имеют право на получение дивидендов и участие в распределении имущества при ликвидации Компании после выплаты дивидендов и удовлетворения имущественных прав владельцев привилегированных акций.

Порядок и условия выплаты дивидендов

Дивиденды на акции устанавливаются и утверждаются общим собранием акционеров по результатам деятельности Компании за истекший календарный год.

Порядок подписки на акции и их оплаты

Форма выпуска акций — безналичная.

Подписка на акции производится по адресу: 340059, г. Донецк, ул. Сеченова, 2. Тел. (0622) 55-35-52. Подписка на акции начинается 20 сентября 1995 г. и заканчивается 20 октября 1995 г.

При отказе от выпуска акций денежные средства, полученные от инвесторов, возвращаются им в 30-дневный срок со дня принятия решения об отказе от выпуска акций.

Факторы риска, которые должны учитываться при приобретении акций

Непоследовательная экономическая политика органов власти и управления в области приватизации и законодательства об инвестиционных институтах.

У номер

● *Чернівці*

«Світоч» залишається

На чернівецькі книжкові магазини «Світоч» та «Сучасник» давно вже зазіхають багаті підприємницькі структури, які зацікавлені у викупі їхніх приміщень, оскільки орендні колективи цих закладів не мають коштів на приватизацію.

Однак місцева влада надала орендарям пільгові умови, тим самим зберігши у Чернівцях книготорговельну мережу, яка розповсюджуватиме українські видання.

● *Вінниця*

Творчий підхід гарантує попит

Колектив Калинівського районного підприємства «Агромаш», де інженери та робітники звикли творчо підходити до справ, не тільки якісно ремонтують трактори Т-150К, виготовляють та реставрують понад 100 вузлів та агрегатів до сільгоспмашин, а й випускають раніше не властиву їхньому профілю продукцію. Це й батареї опалення, й побутові теплиці, й металеві вози, й будівельне риштування. Особливою гордістю тут є прокатний стан. На ньому одержують труби чотирьох діаметрів, а також квадратні. Попит на них чималий як у області, так і за її межами.

На знімку: труби, готові до відвантаження замовникам.

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА. (УКРІНФОРМ).

Урожай-95

ПОЛЕ АЖ ПОЧЕРВОНІЛО

Перед початком жнив усім керівникам сільгосппідприємств Вінниччини запропонували здійснити дещо незвичну екскурсію — на літаку. Цю ідею подав голова облради Микола Мельник, до речі, ентузіаст дельтапланеризму, бо під час недавньої поїздки до Франції він бачив їхні поля — доглянуті, виплекані, що словами не передати.

З висоти пташиного польоту все видно, як на долоні.. Найбільше впали в око «грішки» господарників Жмеринського району — культуру землеробства тут визнано найгіршою. А коли пролітали над полями Чечельницького й Оратівського районів, побачили, як рясно квітнуть... маки. Хіба ж буде високий урожай пшениці чи кукурудзи?

— І це при тому, — каже начальник облсільгоспуправління Микола Кучер, — що ми зуміли придбати вдосталь засобів захисту рослин. А розрахуватися за них можна у кредит, з майбутнього врожаю.

А він, як прогнозують спеціалісти, буде вищий, ніж торік. Та зібрати його буде складніше. Навантаження на комбайн зросло, а не всі машини готові до виходу в поле (з 840 «Донів», наприклад, відремонтовано лише 60 відсотків). Шкода, що червоніє лише поле, а не керівники — і господарства, і області.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

У Херсоні вбито заступника голови обласної Ради

Увечері 17 липня у Херсоні було вбито заступника голови обласної Ради народних депутатів з виконавчої роботи Володимира Путіна. Невідомі особи обстріляли автомобіль, у якому В.Путін повернувся з роботи додому. Загинув і водій автомашини.

До речі, напередодні Володимир Михайлович у розмові з працівниками облвиконкому пподомив про своє рішення залишити посаду у Раді і у серпні повернутися на попереднє місце роботи у концерні «Інтурист».

Триває розшук злочинців.

Григорій КРИВЕЦЬ. (Укрінформ).

Комісія у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр. при Президії Верховної Ради України з глибоким сумом сповіщає, що 15 липня 1995 року на 74-му році життя помер КАРЛІН Григорій Зіновійович — активний учасник партизанського і підпільного руху в Україні у роки війни і висловлює щирі співчуття рідним та близьким покійного.

Екологія

Погляд на землю через космос

УПЕРШЕ в Україні в Луганській області впроваджують комп'ютерну екологічну карту, що дасть змогу не тільки контролювати стан навколишнього природного середовища, а й приймати важливі рішення з розвитку виробництва керівникам будь-якого рангу.

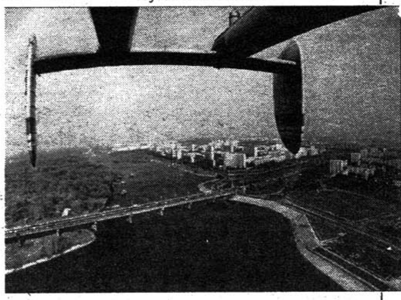
Це ж треба, тяжкий стан довкілля привів до того, що в нас нарешті склали нормальну географічну карту! Бо ж на старих — і річки не туди течуть, і висоти зміщені, або їх зовсім нема. Це — щоб ворога заплутати та залишити його з... носом. Проте з носом залишилися ми самі — коли поставала потреба більш-менш точно зорієнтуватися на місцевості. Ми — це і мандрівники, і будівельники доріг, мостів, заводів, електромереж і багато-багато інших.

Разючі приклади щодо цього навів на діловій зустрічі з екологічної безпеки в Луганській області начальник відділу інформаційного забезпечення системи екологічного моніторингу Міністерства навколишнього природного середовища і ядерної безпеки Анатолій Шмурак.

Нову карту створено за допомогою космічних зйомок і комп'ютерів. Вона незвичайна за нашими сьогоднішніми уявленнями. Карта має двадцять чотири шари: рельєф місцевості, населені пункти, залізничні й автомобільні дороги, лінії електропередач, гідромережа та інше. Накладається шар на шар — і маємо вичерпну інформацію майже про все. Такими комп'ютерними картами на Заході користуються керівники країн, міст, підприємств, різноманітні диспетчерські служби.

Уперше в Україні комп'ютерна карта піде в діло в Луганській області, бо, за оцінкою Міністерства, тут створено найсильнішу біоінформаційну групу, очолювану Леонідою Юрченко.

Маючи таку карту, керівник чи спеціаліст будь-якого рангу може писати відповідно до неї будь-які програми, розвивати систему управління галуззю. Самі працівники біоінформаційної групи, отримуючи за допомогою комп'ютерів вичерпну інформацію про захворюваність, забрудненість у різних регіонах і заносячи дані на карту, можуть поповнювати й уточнювати такі дані безпосередньо на місцях. Наприклад: отримано інформацію, але немає точних координатних прив'язок. Природоохоронець бере новітній прилад геопозиціювання, виїжджає на об'єкт і за допомогою супутникового зв'язку визначає, де сталася та чи інша аварія з точністю — не повірите! — до одного сантиметра. Це дає змогу заносити на карту джерела так званого базового забруднення.

Усе, що нині робить біоінформаційна група в центрі зі створення системи екологічного моніторингу, починає надходити безпосередньо абонентам. Від абонента вимагається одне: регулярно давати центру свою частку інформації. Віддавши, він одержує всебічний аналіз із проблеми, що його цікавить.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

Проблема

Чому «температурять» гарячі термометри?

ОСНОВНА продукція Луцького відкритого акціонерного товариства «Електротермометрія» — прилади контролю для вимірювання високих температур. Так звані гарячі термометри потрібні металургійній, оборонній, атомній, космічній промисловості. Свого роду — підприємство унікальне. Річна потужність випуску таких приладів — більш як три мільйони штук.

Однак через зменшення купівельної спроможності виробництво значно скоротилося. В основному комплектувальні, а також дорогоцінні метали — платину, нікель і срібло — підприємство одержує з Росії. Як сказав генеральний директор «Електротермометрії» Олег Малихін, з російськими виробниками вони працюють на бартерних умовах. Майже п'ятдесят відсотків таких приладів їде в Росію, передовсім — для потреб атомних електростанцій та оборонної промисловості. З огляду на це складається враження, ніби нам вони не потрібні, ніби комусь вигідно, щоб саме така продукція не мала збуту в Україні.

Олег Іванович розповів, що прилади для разового вимірювання високих температур украй потрібні металургійній промисловості. А завозять їх в Україну з Росії. До слова, потреба в таких приладах становить 2,5 мільйона штук на рік.

— Кілька років тому нам запропонували виготовляти в себе прилади разового вимірювання температури розплавленого металу, — розповідав генеральний директор. — За валюту в Німеччині закупили спеціальну лінію з виготовлення паперового патрона, який витримує температуру розплавленого металу. Змонтували її, освоїли виробництво. Науковці дали підтвердження, що наші вироби можуть конкурувати з виробами найпрестижніших іноземних фірм. Здавалося б, усе добре. Але ж біда в тому, що їх у нас ніхто не купує, хоча продаємо за наші карбованці. Що ж гальмує справу? З'ясовується, одна з бельгійських фірм продає нам такі прилади за... валюту. А виготовляють їх у Польщі.

Одного не можу зрозуміти, чому ми в Україні не захищаємо свого трудівника? Даруйте, але, певно, це знову комусь вигідно.

Тривогу Олега Івановича можна зрозуміти. Акціонерне товариство — великий трудовий колектив, де переважна більшість — висококласні спеціалісти. Тому й намагається зберегти їх, дати кожному роботу, зарплату. Так, попри всілякі перипетії, торік виготовили 35 тисяч штук водолічильників, хоча потужності дають можливість випускати 200 тисяч штук. Потрібен був газовий регулятор тиску — налагодили виробництво. Звичайно, це не головна продукція для «Електротермометрії», але жити якось треба. Адже від держави поки що підприємство не має ніякої підтримки.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Пропозиція

ЗОЛОТО ДІСТАТИ? УСЕ ГОТОВО

ЯК УЖЕ повідомлялося, на Кіровоградщині ймовірна розробка перспективних золотоносних рудників. Але оптимізм спадає, коли дізнаєшся, що на це потрібно близько 10 років.

Одначе у ВО «Придніпровський хімічний завод» дивуються, чому забувають про неабиякі можливості їхнього підприємства. Адже тут можна налагодити вилучення золота з криворізьких залізних руд. Досі засекречений Придніпровський хімзавод не лише збагачував уран, а й займався вилученням із руд платини та інших рідкісних металів. І технологія вилучення золота була напрацьована й перевірена в промислових умовах. Оскільки вона виправдала себе, то, за словами генерального директора Юрія Коровіна, на підприємстві встигли майже сповна підготувати виробничу базу, змонтувавши відповідне обладнання. Але далі — ланцюжок подій: поспішна і непродумана конверсія, економічна криза, зупинка потужностей, відплив кваліфікованих кадрів, нестача коштів...

— Хоча ще не пізно. Необхідні лише зацікавленість та фінансування, — запевняє Юрій Федорович, — щоб уже за рік-два розпочати вилучення золота з відходів киворізьких руд. Причому наша технологія здатна послужити і переробці золотоносних покладів Кіровоградщини та Дніпропетровщини. І нам геть не зрозуміло, чому комусь далеко від рудників замовлено напрацьовувати нові пропозиції та ідеї, а скористатися нашими, готовими, не квапляться.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 358222.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 031132.